
Kazimierza, st. 1, gm. loco, woj. kieleckie, AZP 98-62

Informator Archeologiczny : badania 32, 36

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

dyluwium. W deluwium to wkopany był także rów. Warstwa dyluwium miała miąższość około 25-30 cm. Była ona zdeponowana na warstwie kulturowej. Zawierała ona drobne fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, węgle drzewne, kości zwierzęce, drobne przepalone kości i muszle. Warstwa kulturowa kultury pucharów lejkowatych miała miąższość około 25-35 cm i nie stanowiła jednolitej powierzchni. W warstwie kulturowej, na głębokości około 80 cm od powierzchni natrafiono na dwa dołki posłupowe oraz „szczątki” (pozostałości) konstrukcji drewnianej-belki? Miała ona długość 200 cm, szerokość 10-15 cm, głębokość 10-15 cm.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, „Archäologisches Korrespondenzblatt” oraz w monografii książkowej stanowiska.

Badania będą kontynuowane.

KAZIMIERZA, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie, AZP 98-62

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada i cmentarzysko kultury malickiej (neolit)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu i lipcu przez dr. Krzysztofa Tunię (Instytut Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,5 ara.

Stanowisko 1 w Kazimierzy Małej zajmuje przykrawędną partię wysokiej terasy lewobrzeża Nidzicy (lewobrzeżnego dopływu Wisły). W obrębie wykopu o pow. 5,5 ara natrafiono na kilkadziesiąt obiektów archeologicznych. Wyróżniono wśród nich jamy kultury ceramiki wstęgowej rytej, wśród których zwraca uwagę obiekt nr 6 z olbrzymią ilością ceramiki, wyrobów krzemiennych etc. Następną fazę zasiedlenia terenu stanowiska reprezentują jamy z materiałami osadowymi kultury malickiej oraz związany z nią grób szkieletowy. W obrębie wykopu odkryto również kilka ciałopalnych grobów kultury przeworskiej i jeden szkieletowy grób tegoż zespołu a także tzw. grób rowkowy o zarysie czworokąta. Natrafiono również na dużą ilość nowożytnych obiektów związanych z gospodarczą eksploatacją badanego fragmentu terenu (resztki zabudowań folwarcznych, eksploatacja piasku, etc.).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologicznej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków.

Badania będą kontynuowane.

KICHARY, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy szmborzecko-opatowskiej (neolit)
- cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych z konstrukcjami megalitycznymi (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury ceramiki sznurowej (schyłkowy neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- pobożowisko nowożytne

Ratownicze badania przeprowadzone przez dr Hannę Kowalską-Marszałek (Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie). Finansowane przez PSOZ. Dwunasty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 100 m².

Kontynuowano eksploatację obiektów i warstw związanych z cmentarzyskiem kultury pucharów